

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

Р І Ш Е Н Н Я
І М Е Н Е М У К Р А І Н И

24 травня 2022 року

Справа №200/18790/21

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

Донецький окружний адміністративний суд у складі головуючого судді Бабаш Г.П., розглянувши за правилами спрощеного позовного провадження (у порядку письмового провадження) адміністративну справу за позовом Гордійченко Валентини Миколаївни (РНОКПП: 2680105626, зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Покровськ, провул. Богдана Хмельницького, буд. 5) до Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області (ЄДРПОУ: 22933548, Київська область, м. Фастів, вул. Саєнка Андрія, 10) про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії,-

В С Т А Н О В И В:

Гордійченко Валентина Миколаївна звернулась до Донецького окружного адміністративного суду з позовною заявою до Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області, в якій просила:

- визнати протиправним та скасувати рішення відповідача від 26.11.2021 року №052530002964 та рішення від 08.12.2021 року №052530002964 про відмову в призначенні пенсії;

- зобов'язати відповідача призначити пенсію за віком на пільгових умовах за Списком №1 відповідно до п «а» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» в редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015 року №213-VIII з урахуванням рішення Конституційного Суду України №1-р/2020 від 23.01.2020 року та рішення Верховного Суду від 21.04.2021 року у зразковій справі №360/3611/20-а, відповідно до заяви від 23.11.2021 року.

В обґрунтування позовних вимог позивач посилається на те, що 23.11.2021 року через веб-портал він звернувся до пенсійного органу із заявою про призначення пенсії.

Однак, 26.11.2021 року позивач отримав рішення відповідача про відмову в призначенні пенсії №052530002964.

Позивач вважає, що йому безпідставно відмовлено в призначенні пенсії на пільгових умовах, оскільки при прийнятті спірного рішення відповідачем не враховано рішення Конституційного Суду України від 23.01.2020 року №1-р/2020.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 23.12.2021 року відкрито провадження в адміністративній справі, за правилами спрощеного судового провадження без повідомлення учасників справи (у письмовому провадженні).

Представником відповідача до суду надано відзив проти адміністративного позову, в якому зазначено, що 03.12.2021 року позивач звернувся до територіальних органів Пенсійного фонду України із заявою про призначення пенсії за віком на пільгових умовах.

Рішенням Головного управління від 08.12.2021 року №052530002964 позивачу відмовлено у призначенні пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до пункту 1 частини 2 статті 114 розділу XIV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Відповідачем зазначено, що на момент звернення позивачу виповнилось повних 48 років 6 місяців. Страховий стаж позивача становить 29 років 10 місяців 16 днів. Пільговий стаж роботи позивача за Списком №1 становить 00 років 00 місяців 00 днів з посиланням на п. 1 ч. 2 ст. 114 розділу XIV «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» 1058-IV від 09.07.2003 року, відповідно якого право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах мають працівники, зайняті повний робочий день на підземних роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України та за результатами атестації робочих місць після досягнення 50 років і за наявності страхового стажу не менше 20 років у жінок, з них не менше 7 років 6 місяців на зазначених роботах.

Крім того, відповідачем зазначено про не зарахування до пільгового стажу позивача періодів роботи за довідками №338 від 12.07.2021 року та №153 від 19.11.2021 року, оскільки в наданих пільгових довідках вказано характер роботи, який не відповідає коду КП 1.1 е пп.1 Списку №1 затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України, а саме зазначено невірне посилання на Список пільгових професій.

Не підтверджено, що позивач працював на підземних пунктах охорони здоров'я, як передбачено Списками.

Періоди роботи зазначені у довідках №338 від 12.07.2021 та №153 від 19.11.2021 можуть бути зараховані до пільгового стажу роботи після дооформлення довідок.

Право на призначення пенсії із зниженням пенсійного віку не підтверджено.

Суд, розглянувши матеріали справи, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, встановив.

Гордійченко Валентина Миколаївна, 18.05.1973 року народження, зареєстрована за адресою: Донецька область, м. Покровськ, провул. Богдана Хмельницького, буд. 5.

23.11.2021 року позивач через ВЕБ-портал Пенсійного фонду звернувся до ПФУ із заявою про призначення пенсії за віком на пільгових умовах.

26.11.2021 року Головним управлінням Пенсійного фонду України у Київській області за наслідком розгляду наданої позивачем заяви прийнято рішення №052530002964 про відмову в призначенні пенсії за віком по Списку №1 відповідно до пункту 1 частини 2 статті 114 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» у зв'язку з відсутністю необхідного пільгового стажу.

В рішенні зазначено, що страховий стаж позивача становить 29 роки 10 місяців 16 днів, пільговий стаж за Списком № 1– 00 років 00 місяців 00 днів.

До пільгового стажу позивача не зараховано період роботи з 10.12.1993 року по 25.10.2005 року та з 27.06.2006 року по 30.12.2008 року, оскільки в наданих пільгових довідках №338 від 12.07.2021 року та №153 від 19.11.2021 року, що підтверджують пільговий стаж роботи за Списком №1 вказано характер роботи, який не відповідає коду КП 1.1 е пп.1 Списку №1 затвердженого Постановою КМУ №36, а саме, зазначено невірне посилання на Списки пільгових професій. Дата, з якої особа матиме право на пенсійну виплату, 19.05.2036 року або при підтвердженні необхідного пільгового стажу.

Рішенням Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області від 08.12.2021 року №052530002964 на звернення позивача від 03.12.2021 року Гордійченко В.М. відмовлено в призначенні пенсії за віком на пільгових умовах.

З рішення вбачається, що страховий стаж позивача становить 29 років 10 місяців 16 днів, пільговий стаж роботи за Списком №1 становить 00 років 00 місяців 00 днів.

До пільгового стажу позивача не зараховані періоди роботи за довідками №338 від 12.07.2021 року та №153 від 19.11.2021 року, оскільки в наданих пільгових довідках вказано

характер роботи, який не відповідає коду КП 1.1 е пп.1 Списку №1 затвердженого Постановою КМУ №36, а саме, зазначено невірне посилання на Список пільгових професій. Не підтверджено, що позивач працював на підземних пунктах охорони здоров'я, як передбачено Списками.

Періоди роботи зазначені у довідках №338 від 12.07.2021 року та №153 від 19.11.2021 року можуть бути зараховані до пільгового стажу роботи після дооформлення довідок.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам суд виходить з наступного.

Згідно зі статтею 3 Конституції України, людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав свобод людини є головним обов'язком держави.

На підставі статті 19 Конституції України, правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення, створенням мережі державних, комунальних, приватних закладів для догляду за непрацездатними.

Відповідно до частини третьої статті 22 Конституції України при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Принципи, засади і механізми функціонування системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, призначення, перерахунку і виплати пенсій, надання соціальних послуг з коштів Пенсійного фонду, що формуються за рахунок страхових внесків роботодавців, бюджетних та інших джерел визначені Законом України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" від 09.07.2003 р. № 1058-IV (у редакції чинній на час виникнення спірних правовідносин) (далі Закон № 1058-IV).

Матеріали справи свідчать, що позивач звернувся до суду з позовом, в якому обґрунтував протиправність рішення відповідача про відмову в призначенні пенсії, оскільки при прийнятті відповідного рішення управлінням не враховано рішення Конституційного Суду України від 23.01.2020 року №1-р/2020.

Статтею 2 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 05.11.1991 р. № 1788-ХІІ (далі Закон № 1788-ХІІ) визначено, що цим Законом призначаються трудові пенсії, зокрема пенсії за віком.

Згідно з частиною 1 статті 8 Закону №1058-IV від 09.07.2003 р., право на отримання пенсій та соціальних послуг із солідарної системи мають, зокрема, громадяни України, які застраховані згідно із цим Законом, досягли встановленого цим Законом пенсійного віку і мають необхідний для призначення відповідного виду пенсії страховий стаж.

Згідно з пунктом «а» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» №1788-ХІІ від 05.11.1991 р. (далі - Закон №1788-ХІІ від 05.11.1991р., у редакції чинній до прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» №213-VIII від 02.03.2015 р.) на пільгових умовах мають право на пенсію за віком, незалежно від місця останньої роботи працівники, зайняті повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами

праці, - за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджуваним Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць: чоловіки - після досягнення 50 років і при стажі роботи не менше 20 років, з них не менше 10 років на зазначених роботах; жінки - після досягнення 45 років і при стажі роботи не менше 15 років, з них не менше 7 років 6 місяців на зазначених роботах.

Закон №213-VIII від 02.03.2015 р. набув чинності з 01.04.2015 р.

Відповідно до пункту 2 розділу XV Закону №1058-IV від 09.07.2003 р. (станом на 01.04.2015) пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 та на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком №2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах або за вислугу років, які відповідно до законодавства, що діяло раніше, мали право на пенсію на пільгових умовах або за вислугу років, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди: 1) особам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, пенсії призначаються за нормами цього Закону в разі досягнення пенсійного віку та наявності трудового стажу, передбаченого Законом України «Про пенсійне забезпечення».

У цьому випадку розміри пенсій визначаються відповідно до статті 27 та з урахуванням норм статті 28 цього Закону.

При цьому зберігається порядок покриття витрат на виплату і доставку цих пенсій, що діяв до набрання чинності цим Законом.

Підприємства та організації з коштів, призначених на оплату праці, вносять до Пенсійного фонду плату, що покриває фактичні витрати на виплату і доставку пенсій особам, які були зайняті повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, крім тих, що були безпосередньо зайняті повний робочий день на підземних роботах (включаючи особовий склад гірничорятувальних частин) з видобутку вугілля, сланцю, руди та інших корисних копалин, на будівництві шахт та рудників за списком робіт і професій, затвердженим Кабінетом Міністрів України, починаючи з дня набрання чинності цим Законом, у розмірі 20 відсотків з наступним збільшенням її щороку на 10 відсотків до 100-відсоткового розміру відшкодування фактичних витрат на виплату і доставку цих пенсій до набуття права на пенсію за віком відповідно до цього Закону.

Отже, після набуття чинності нормами Закону №1058-IV (в редакції, чинній з 02.03.2015 р.) правила призначення пенсій за Списком №1 регламентувались пунктом «а» статті 13 Закону №1788-XII.

Такий стан правового регулювання існував до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій" №2148-VIII від 03.10.2017 р. (далі - Закон №2148-VIII від 03.10.2017 р.), яким текст Закону №1058-IV від 09.07.2003 р. доповнений, зокрема, статтею 114, згідно з частиною 1 якої право на пенсію за віком на пільгових умовах незалежно від місця останньої роботи мають особи, які працювали на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 та на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком №2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, на роботах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, зазначених у частинах другій і третій цієї статті, а пенсії за вислугу років - на умовах, зазначених у частині четвертій цієї статті. Розміри пенсій для осіб, визначених цією статтею, обчислюються відповідно до статті 27 та з урахуванням норм статті 28 цього Закону.

При цьому, Законом №2148-VIII від 03.10.2017 р. у новій редакції викладений пункт 2 розділу XV Закону №1058-IV від 09.07.2003 р., де передбачалось, що пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 та на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці за списком №2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, які відповідно до цього Закону мають право на пенсію на пільгових умовах, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди особам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, пенсії призначаються за нормами цього Закону.

Згідно з пунктом 1 частини 2 статті 114 Закону №1058-IV від 09.07.2003 р. (у редакції Закону №2148-VIII від 03.10.2017 р.) на пільгових умовах пенсія за віком призначається працівникам, зайнятим повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженим Кабінетом Міністрів України, та за результатами атестації робочих місць, - після досягнення 50 років і за наявності страхового стажу не менше 25 років у чоловіків, з них не менше 10 років на зазначених роботах, і не менше 20 років у жінок, з них не менше 7 років 6 місяців на зазначених роботах.

Таким чином, з 01.10.2017 р. правила призначення пенсій за Списком №1 почали регламентуватись одночасно двома законами, а саме: пунктом "а" статті 13 Закону №1788-XII від 05.11.1991 р. у редакції Закону №213-VIII від 02.03.2015 р. та пунктом 1 частини 2 статті 114 Закону №1058-IV від 09.07.2003 р. у редакції Закону №2148-VIII від 03.10.2017 р.

Положення згаданих законів щодо умов призначення пенсії за віком були повністю ідентичними.

Такий стан правового регулювання існував до прийняття Конституційним Судом України рішення від 23.01.2020 р. №1-р/2020 "У справі за конституційним поданням 49 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень розділу I, пункту 2 розділу III "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення" від 02 березня 2015 року №213-VIII".

Пунктом першим резолютивної частини цього Рішення №1-р/2020 від 23.01.2020 р. визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), статтю 13, частину другу статті 14, пункти "б" - "г" статті 54 Закону України "Про пенсійне забезпечення" №1788-XII від 05.11.1991 р. зі змінами, внесеними Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення" №213-VIII від 02.03.2015 р.

Відповідно до пункту 2 резолютивної частини Рішення №1-р/2020 від 23.01.2020 р. стаття 13, частина друга статті 14, пункти "б" - "г" статті 54 Закону України "Про пенсійне забезпечення" від 05.11.1991 №1788-XII зі змінами, внесеними Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення" від 02.03.2015 р. №213-VIII, визнані неконституційними, втрачають чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України цього Рішення.

Згідно з пунктом 3 резолютивної частини даного Рішення №1-р/2020 від 23.01.2020 року застосуванню підлягають стаття 13, частина друга статті 14, пункти "б" - "г" статті 54 Закону України "Про пенсійне забезпечення" №1788-XII від 05.11.1991 р. в редакції до внесення змін Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення" №213-VIII від 02.03.2015 р. для осіб, які працювали до

01.04.2015 року на посадах, визначених у вказаних нормах, а саме:

«На пільгових умовах мають право на пенсію за віком, незалежно від місця останньої роботи: а) працівники, зайняті повний робочий день на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, - за списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджуваним Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць: чоловіки - після досягнення 50 років і при стажі роботи не менше 20 років, з них не менше 10 років на зазначених роботах; жінки - після досягнення 45 років і при стажі роботи не менше 15 років, з них не менше 7 років 6 місяців на зазначених роботах.

Працівникам, які мають не менше половини стажу роботи із особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, пенсії на пільгових умовах призначаються із зменшенням віку, передбаченого статтею 12 цього Закону, на 1 рік за кожний повний рік такої роботи чоловікам і на 1 рік 4 місяці - жінкам».

Таким чином, з 23.01.2020 р. в Україні існують два закони, які одночасно регламентують правила призначення пенсій за Списком №1, а саме: пункт «а» статті 13 Закону №1788-ХІІ від 05.11.1991 р., у редакції до внесення змін Законом №213-VІІІ від 02.03.2015 р., та пункт 1 частини 2 статті 114 Закону №1058-ІV від 09.07.2003 р. у редакції Закону №2148-VІІІ від 03.10.2017 р.

З урахуванням вищевикладеного позивач має право на призначення пенсії за віком по Списку № 1 із зниженням пенсійного віку, з урахуванням Рішення Конституційного Суду України № 1-р/2020 справа № 1-5/2018(746/15) від 23 січня 2020 року.

Відповідна правова позиція викладена в постанові Верховного суду від 21 квітня 2021 року у зразковій справі №360/3611/20 (адміністративне провадження № Пз/9901/32/20).

Щодо посилення відповідача, на незарахування до пільгового стажу періодів роботи з 10.12.1993 року по 25.10.2005 року та з 27.06.2006 року по 30.12.2008 року, оскільки в наданих пільгових довідках №338 від 12.07.2021 року та №153 від 19.11.2021 року, що підтверджують пільговий стаж роботи за Списком №1 вказано характер роботи, який не відповідає коду КП 1.1 е пп.1 Списку №1 затвердженого Постановою КМУ №36, суд зазначає наступне.

Згідно з п. 1 Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.1993 року №637, основним документом, що підтверджує стаж роботи, є трудова книжка.

Відповідно до пункту 20 Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 1993 року № 637 (надалі - Порядок), у тих випадках, коли в трудовій книжці відсутні відомості, що визначають право на пенсії на пільгових умовах або за вислугу років, установлені для окремих категорій працівників, для підтвердження спеціального трудового стажу приймаються уточнюючі довідки підприємств, установ, організацій або їх правонаступників (додаток № 5).

У довідці має бути вказано: періоди роботи, що зараховуються до спеціального стажу; професія або посада; характер виконуваної роботи; розділ, підрозділ, пункт, найменування списків або їх номери, до якого включається цей період роботи; первинні документи за час виконання роботи, на підставі яких видана зазначена довідка.

Аналіз наведених норм свідчить про те, що основним документом, що підтверджує стаж роботи є трудова книжка. Проте, якщо у трудовій книжці не зазначені відомості про умови праці та характер виконуваної роботи, то для підтвердження спеціального трудового стажу приймаються уточнюючі довідки підприємств, установ, організацій або їх правонаступників.

З метою забезпечення соціального захисту та належного пенсійного забезпечення

працівників, зайнятих на підземних роботах, роботах з особливо шкідливими й особливо важкими умовами праці за Списком № 1 та на інших роботах зі шкідливими і важкими умовами праці за Списком № 2, наказом Міністерства праці та соціальної політики від 18.11.2005 № 383 затверджено Порядок застосування Списків №1 та №2 виробництв, робіт, професій, посад і показників при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах (далі Порядок). Цей Порядок регулює застосування Списків під час обчислення стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, відповідно до пунктів «а», «б» статті 13 та статті 100 Закону України «Про пенсійне забезпечення».

Під повним робочим днем слід уважати виконання робіт в умовах, передбачених Списками, не менше 80 відсотків робочого часу, установленого для працівників даного виробництва, професії чи посади, з урахуванням підготовчих, допоміжних, поточних ремонтних робіт, пов'язаних з виконанням своїх трудових обов'язків (п. 2 Порядку № 383).

При визначенні права на пенсію за віком на пільгових умовах застосовуються Списки, що чинні на період роботи особи. До пільгового стажу зараховується весь період роботи на відповідних посадах або за професіями незалежно від дати їх внесення до Списків за умови підтвердження документами відповідних умов праці за час виконання роботи до 21.08.92 та за результатами проведення атестації робочих місць за умовами праці після 21.08.92 (приклади у додатках 1, 2).

Пунктом 10 Порядку № 383 визначено, що для підтвердження стажу роботи зі шкідливими і важкими умовами праці необхідно подати трудову книжку із оформленими належним чином записами про займану посаду і період виконуваної роботи, виписку із наказу по підприємству про проведення атестації на відповідному робочому місці та, у разі відсутності в трудовій книжці відомостей, що визначають право на пенсію на пільгових умовах, уточнюючу довідку, передбачену пунктом 20 Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.08.93 N 637.

З трудової книжки позивача серії БТ-II №7047609 вбачається, що Гордійченко В.М. з 10.12.1993 року по 25.10.2005 року працювала на ВП «Шахта «Центральна» ДП «Мирноградвугілля» на посаді фельдшера підземного дільниці МОС, з 27.06.2006 року по 30.12.2008 року на ДП «Красноламанська» фельдшер підземний.

Не дивлячись на те, що, як вказано вище, основним документом, що підтверджує стаж роботи, є трудова книжка, у довідках № 338 від 12.07.2021 року та № 153 від 19.11.2021 року про підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсії за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній вказано, що робота позивача передбачена Списком № 1 та відповідні довідки видані на підставі особистої картки, наказів про підсумки атестації підземних місць за умовами праці, контрольних табелів.

Відповідач у спірних рішеннях вказує на те, що періоди роботи позивача зазначені в довідках №338 від 12.07.2021 року та №153 від 19.11.2021 року можуть бути зараховані до пільгового стажу роботи після їх дооформлення, а саме підтвердження, що позивач працював на підземних пунктах охорони здоров'я передбачених Списками.

Проте, суд вважає зазначене твердження відповідача безпідставним та зазначає, що відповідно до Порядку № 383 застосування Списків № 1 та № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах визначає, що при визначенні права на пенсію за віком на пільгових умовах застосовуються Списки, що чинні на період роботи особи.

Суд зазначає, що на час роботи позивача у період з 10.12.1993 року по 25.10.2005 року на посаді фельдшера підземного дільниці МОС, з 27.06.2006 року по 30.12.2008 року на посаді фельдшер підземний діяли Списки №1 затвержені Постановою Кабінету Міністрів України № 36 від 16.01.2003 року.

Відповідно Списку № 1 затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 36 від 16.01.2003 року код КП 1.1 є пп.1 відносяться всі працівники, зайняті повний робочий

день під землею обслуговуванням зазначених в пп.1 робітників і службовців (медперсонал підземних пунктів охорони здоров'я, працівників підземного телефонного зв'язку тощо).

Отже, посада позивача «фельдшер підземний» відноситься до переліку посад, які дають право на призначення пенсії на пільгових умовах та твердження відповідача на невірне посилання підприємства на Списки є безпідставним.

Суд звертає увагу на те, що незважаючи на неточності в оформленні довідки, умови і характер праці (виробництво, робота, кваліфікаційні обов'язки, місця їх виконання та шкідливі умови праці) на робочому місці позивача не змінилися, та підтверджують, що вона має право на зарахування спірного періоду до пільгового стажу.

Також суд наголошує, що Верховним Судом у постанові від 21.02.2018 по справі №687/975/17 зроблений правовий висновок про те, що на особу не може перекладатись тягар доведення правдивості чи достовірності даних, що зазначені у його трудовій книжці чи інших документах, за внесення яких вона не була відповідальна. Відсутність посилання чи неточних записів у первинних документах по обліку трудового стажу та нарахуванню заробітної плати на конкретну посаду, яку займала особа у той чи інший період роботи, за наявності належним чином оформленої трудової книжки, не може бути підставою для виключення вказаних періодів роботи з трудового стажу. Зазначене дає право на призначення пільгової пенсії за віком, оскільки працівник не може відповідати за правильність та повноту оформлення бухгалтерських документів на підприємстві, та у свою чергу неналежний порядок ведення та заповнення трудової книжки та іншої документації з вини адміністрації підприємства не може бути підставою для позбавлення особи її конституційного права на соціальний захист, зокрема щодо вирішення питань надання пенсії за віком на пільгових умовах відповідно до ст. 13 Закону України "Про пенсійне забезпечення".

Також Верховний суд України у постанові по справі № 754/14898/15-а зазначає, що підставою для призначення пенсії на пільгових умовах є відповідний стаж роботи, а не дотримання усіх формальних вимог при заповненні трудової книжки чи інших формальних документів (довідок, наказів), оскільки визначальним є саме підтвердження факту зайнятості особи на відповідних роботах.

Відповідачем не надані будь-які докази того, що позивач не був зайнятий на відповідних роботах протягом повного робочого дня, тоді як з документів, наявних у справі, такий висновок зробити неможливо.

Таким чином періоди роботи позивача з 10.12.1993 року по 25.10.2005 року та з 27.06.2006 року по 30.12.2008 року повинні зараховуватися до пільгового стажу.

Позивач просить суд зобов'язати відповідача призначити пенсію за віком на пільгових умовах за Списком №1 відповідно до п «а» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» в редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015 року №213-VIII з урахуванням рішення Конституційного Суду України №1-р/2020 від 23.01.2020 року та рішення Верховного Суду від 21.04.2021 року у зразковій справі №360/3611/20-а, відповідно до заяви від 23.11.2021 року.

Обираючи належний спосіб відновлення порушеного права, суд виходить з наступних міркувань.

У справі, що розглядається, повноваження пенсійного органу щодо призначення пенсії визначені Законом України "Про пенсійне забезпечення" та Законом України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

Умови, за яких пенсійний орган відмовляє у призначенні пенсії, визначені законом. Якщо такі умови відсутні, пенсійний орган повинен призначити пенсію. Повноваження пенсійного органу та порядок їх реалізації передбачають лише один вид правомірної поведінки відповідного органу, за умови звернення особи з усіма необхідними для призначення пенсії документами, - призначити пенсію. За законом у цього органу немає

вибору між декількома можливими правомірними рішеннями. Тому зазначені повноваження не є дискреційними.

Також суд звертає увагу на те, що статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (право на ефективний засіб юридичного захисту) передбачено, що кожен, чий права та свободи, визнані в цій Конвенції, було порушено, має право на ефективний засіб юридичного захисту в національному органі, навіть якщо таке порушення було вчинене особами, які здійснювали свої офіційні повноваження.

При цьому під ефективним засобом (способом) слід розуміти такий, що призводить до потрібних результатів, наслідків, дає найбільший ефект.

Відповідно до частини 1 статті 45 Закону №1058-IV, пенсія призначається з дня звернення за пенсією, крім таких випадків, коли пенсія призначається з більш раннього строку.

Тому, оскільки Головним управління Пенсійного фонду України у Київській області вдруге було відмовлено позивачу в призначенні пенсії з аналогічних підстав, суд приходиться до висновку про необхідність зобов'язати Головне управління Пенсійного фонду України у Київській області призначити пенсію за віком на пільгових умовах за Списком №1 відповідно до п «а» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» в редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015 року №213-VIII з урахуванням рішення Конституційного Суду України №1-р/2020 від 23.01.2020 року та рішення Верховного Суду від 21.04.2021 року у зразковій справі №360/3611/20-а, відповідно до заяви від 23.11.2021 року.

Відповідно до частини 1 статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України при задоволенні позову сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, всі судові витрати, які підлягають відшкодуванню або оплаті відповідно до положень цього Кодексу, стягуються за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав відповідачем у справі, або якщо відповідачем у справі виступала його посадова чи службова особа.

Керуючись ст. ст. 139, 244-250, 255, 262, 295, 297 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ВИРШИВ:

Позовні вимоги Гордійченко Валентини Миколаївни (РНОКПП: 2680105626, зареєстроване місце проживання: Донецька область, м. Покровськ, провул. Богдана Хмельницького, буд. 5) до Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області (ЄДРПОУ: 22933548, Київська область, м. Фастів, вул. Саєнка Андрія, 10) про визнання протиправним та скасування рішення, зобов'язання вчинити певні дії - задовольнити.

Визнати протиправними та скасувати рішення Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області від 26.11.2021 року №052530002964 та від 08.12.2021 року №052530002964 про відмову Гордійченко Валентині Миколаївни в призначенні пенсії.

Зобов'язати Головне управління Пенсійного фонду України у Київській області призначити пенсію за віком на пільгових умовах за Списком №1 відповідно до п «а» ст. 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» в редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» від 02.03.2015 року №213-VIII з урахуванням рішення Конституційного Суду України №1-р/2020 від 23.01.2020 року та рішення Верховного Суду від 21.04.2021 року у зразковій справі №360/3611/20-а, відповідно до заяви від 23.11.2021 року.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області (ЄДРПОУ: 22933548, Київська область, м. Фастів, вул. Саєнка Андрія, 10) на користь Гордійченко Валентини Миколаївни (РНОКПП: 2680105626,

zareestrovane misce prozhyvannya: Doneccka oblasť, m. Pokrov's'k, provul. Bogdana Hmel'nyts'koho, bud. 5) sudoviy zbir v rozmiri 908,00 grn.

Rishennya sudu mozhe buty oskarzheny v apelyatsiynomu porядku do Perшого apelyatsiynogo admіnistrativnogo sudu cherez sud perшої instancії protyagom trydtsyati dniv z dnia yogo proholoshennya. U razі zastosuvannya sudom ch. 3 st. 243 KАС Ukraїny zaznacheniy struk obchyslyuetsya z dnia skladennya povnogo sudovogo rishennya.

Rishennya sudu nabyraє zakonnoї sily piśly zakіnchennya stroku podannya apelyatsiynoy skargy vsіma uchasnikaми spravy, yaksho apelyatsiynu skargu ne bylo podano.

U razі podannya apelyatsiynoy skargy rishennya, yaksho yogo ne skasovano, nabyraє zakonnoї sily piśly povernennya apelyatsiynoy skargy, vidmovy u vidkryttі chy zakryttya apelyatsiynogo provadzhennya abo pryinyattya postanovy sudom apelyatsiynoy instancії za naslіdkami apelyatsiynogo perehlyadu.

Судья

Г.П. Бабаш

*306*5264716*1*2*